

Fragment relacji świadka historii

JAN KOZAKOWSKI

ur. 1937, Pietraszuńce

Zakres terytorialny i czasowy	Brańsk, Orle, 1952
--------------------------------------	--------------------

Listy do żony w czasie transportu na zesłanie

Mój najstarszy brat Zygmunt był osiem miesięcy po ślubie, a jego żona nie była na liście do wywózki. Ona mogła jechać z moim bratem. Ale teściowa Zygmunta była ciężko chora, dlatego Tenia, jego żona, została z mamą i rozłączono takie młode małżeństwo tuż po ślubie. Zygmunt przeżywał to strasznie. Pisał listy, ale nie mieliśmy kopert, nie mieliśmy nawet czystych kartek do pisania. Wrywał kartki z podręczników i pisał ołówkiem. Kartkę składał w trójkąt i pisał adres żony. Pierwszy list wyrzucił na stacji. Akurat pociąg ruszył, ale żołdat zatrzymał skład, wyskoczył, podniósł list i za karę nasz wagon nie dostał wody i zupy, które dawano raz na dobę w ilości trzydzieści litrów. To była straszna kara. Umierać z pragnienia jest ciężko. Ale na szczęście myśmy przetrwali. Łukaszun powiedział bratu: *Nie wyrzucaj listu na stacji, tylko jak już pociąg się rozpędzi.* I żołdat już nie chciał, a nawet nie mógł zatrzymać tego pociągu.

Data utworzenia	13 lipca 2024
Rozmawiał/a	Julia Szeremeta
Redakcja	Jadwiga Horanin
Prawa	Forum Dialogu Między Kulturami